

Dz.U.80.17.62

1989-01-13	zm.	Dz.U.88.42.333
1990-10-27	zm.	Dz.U.90.70.412
1993-02-18	zm.	Dz.U.93.12.56
1995-01-01	zm.wyn.z	Dz.U.94.89.414

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 3 lipca 1980 r.

w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki.*

(Dz. U. z dnia 14 sierpnia 1980 r.)

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 października 1974 r. - Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229) zarządza się, co następuje:

Dział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie ustala warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki ze względu na konieczność zapewnienia przy ich projektowaniu, budowie i utrzymaniu wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 Prawa budowlanego.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do przeznaczonych na pobyt ludzi pomieszczeń, znajdujących się w obiektach budowlanych nie będących budynkami.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się także przy odbudowie, przebudowie, rozbudowie i połączonym z modernizacją lub wymianą elementów remontu:

- 1) w całości - w stosunku do nowo budowanych części budynków i urządzeń,
- 2) w zakresie związanym z koniecznością usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz poprawą warunków zdrowotnych, ochrony środowiska i warunków pracy - w stosunku do istniejących części budynków i urządzeń,
- 3) w miarę technicznych możliwości - w stosunku do nowych elementów zastosowanych w istniejących budynkach lub urządzeniach.

§ 3. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą:

- 1) budynków istniejących w dniu wejścia w życie rozporządzenia, nie odpowiadających jego przepisom, jeżeli zostały zbudowane zgodnie z przepisami obowiązującymi w czasie ich wznoszenia i nie zagrażają bezpieczeństwu ludzi i mienia, z uwzględnieniem przepisów § 2,
- 2) projektów budynków typowych, obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia,

- 3) innych projektów niż wymienione w pkt 2, włączonych do obowiązujących zestawów projektów przed wejściem w życie rozporządzenia,
- 4) budynków objętych założeniami techniczno-ekonomicznymi (dokumentacją uproszczoną) inwestycji, zatwierdzonymi przed wejściem w życie rozporządzenia.

orzeczenia sądów

§ 4. 1. Ilekroć w przepisach rozporządzenia jest mowa o:

- 1) budynku - rozumie się przez to zarówno sam budynek, jak i związane z nim zewnętrzne i wewnętrzne instalacje oraz urządzenia, umożliwiające użytkowanie budynku zgodnie z jego przeznaczeniem i zagospodarowanie terenu związanego z budynkiem, z wyjątkiem urządzeń, o których mowa w art. 1 ust. 3 Prawa budowlanego,
- 2) budynkach mieszkalnych - rozumie się przez to budynki przeznaczone do celów mieszkalnych: wielorodzinne, jednorodzinne i związane z gospodarstwami rolnymi,
- 3) budynkach zamieszkania zbiorowego - rozumie się przez to budynki przeznaczone do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych związanych z okresowym pobytem poza stałym miejscem zamieszkania, jak hotele, motele, pensjonaty, domy wypoczynkowe, schroniska turystyczne, hotele robotnicze, internaty, domy studenckie, hotele asystenckie, a także domy rencistów i domy dziecka,
- 4) budynkach użyteczności publicznej - rozumie się przez to budynki służące celom administracji, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, nauki, służby zdrowia, opieki społecznej, handlu, gastronomii, usług dla ludności, turystyki, sportu, komunikacji w zakresie obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym i wodnym, poczty i telekomunikacji i innym podobnym celom,
- 5) budynkach tymczasowych - rozumie się przez to budynki nie połączone w sposób trwały z gruntem, skonstruowane jako rozbieralne, jak baraki, kioski, obiekty o konstrukcji pneumatycznej i typu namiotowego lub budynki określone w przepisach jako tymczasowe,
- 6) obiektach i urządzeniach uciążliwych - rozumie się przez to obiekty budowlane i urządzenia, które mogą powodować pogorszenie stanu środowiska oraz warunków życia ludzi ze względu na zanieczyszczenie ziemi, wody, powietrza atmosferycznego, a także hałas, wibracje i promieniowanie,
- 7) wymiarze w świetle - rozumie się przez to wymiar zawarty między zewnętrznymi powierzchniami wykończonych elementów budowlanych, łącznie z ewentualną osłoną w postaci np. tynków, okładzin, ościeżnic itp.

2. Piwnice, sutereny oraz poddasza w budynkach nie stanowią kondygnacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia.

3. Sutereną w rozumieniu rozporządzenia jest pomieszczenie, w którym poziom podłogi ze wszystkich stron znajduje się poniżej powierzchni przyległego terenu, na głębokości nie większej niż 0,9 m.

orzeczenia sądów

§ 5. 1. Pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi dzielą się na:

- 1) pomieszczenia przeznaczone na stały pobyt, w których przebywanie tych samych osób w ciągu doby trwa dłużej niż 4 godziny,

- 2) pomieszczenia przeznaczone na czasowy pobyt, w których przebywanie tych samych osób w ciągu doby trwa od 2 do 4 godzin.

2. Jeżeli łączny czas przebywania tych samych osób w pomieszczeniu jest krótszy niż 2 godziny w ciągu doby, a wykonywane czynności mają charakter dorywczy bądź też praca polega na krótkotrwałym przebywaniu w pomieszczeniu związanym z obsługą maszyn i urządzeń lub utrzymaniem czystości i porządku, pomieszczenia takiego nie uważa się za przeznaczone na pobyt ludzi.

§ 6. 1. Wysokość budynku w rozumieniu rozporządzenia liczy się od poziomu terenu lub dojazdu przy najniższym położonym wejściu do budynku - do górnej płaszczyzny stropu nad ostatnią kondygnacją, zawierającą pomieszczenia przeznaczone na stały pobyt ludzi oraz służące celom technologicznym, magazynowym i innym, związane z działalnością podstawową wykonywaną w budynkach.

2. Poziomą górnej płaszczyzny stropu liczy się do jego wierzchu łącznie z ociepleniem albo do wierzchu stropodachu nie wentylowanego wraz z konstrukcją, ociepleniem i pokryciem.

3. W razie występowania stropów pochyłych lub łukowych przyjmuje się ich średnią wysokość.

Dział 2

Warunki i wymagania obowiązujące przy sytuowaniu budynków.

§ 7. 1. Budynki, w których znajdują się pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi, powinny być sytuowane w sposób zapewniający tym pomieszczeniom wymagany dostęp światła dziennego i słońca.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli ze względów technologicznych jest wymagane inne rozwiązanie.

§ 8. Budynki należy sytuować w sposób umożliwiający zachowanie wymagań określonych w przepisach dotyczących obrony cywilnej.

§ 9. Wykonywanie mieszkań dla 3 i więcej osób w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych z oknami wyłącznie od strony północnej jest zabronione.

§ 10. 1. Budynki mieszkalne i inne budynki, w których znajdują się pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi, oraz budynki i urządzenia uciążliwe dla otoczenia należy sytuować w takiej odległości od siebie, ażeby ograniczyć lub wyeliminować uciążliwości.

2. W zależności od stopnia uciążliwości obiektów i urządzeń dzieli się je na cztery kategorie, oznaczone symbolami U I do U IV - obejmujące:

- 1) kategoria U I - obiekty i urządzenia mało uciążliwe,
- 2) kategoria U II - obiekty i urządzenia średnio uciążliwe,
- 3) kategoria U III - obiekty i urządzenia bardzo uciążliwe,
- 4) kategoria U IV - obiekty i urządzenia szczególnie uciążliwe.

3. Minimalne odległości budynków mieszkalnych i innych budynków, w których znajdują się pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi, od uciążliwych obiektów i urządzeń poszczególnych kategorii określa poniższa tabela:

Kategoria uciążliwości	Minimalna odległość w metrach od uciążliwego obiektu budowlanego lub urządzenia
U I	
15	
U II	
30	
U III	
50	
U IV	
100	

4. O zaliczeniu obiektu budowlanego lub urządzenia do określonej kategorii uciążliwości decyduje rodzaj, charakter i zakres ich oddziaływania na otoczenie.

5. Kategorie uciążliwości poszczególnych rodzajów obiektów budowlanych i urządzeń zostaną określone odrębnie w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

6. Uciążliwe obiekty i urządzenia, dla których nie ustalono kategorii uciążliwości, zalicza się do odpowiedniej kategorii uciążliwości na zasadzie porównania ich z uciążliwością zbliżonych rodzajem, charakterem i zakresem oddziaływania na otoczenie obiektów budowlanych lub urządzeń zakwalifikowanych do kategorii uciążliwości.

7. Odległości określone w ust. 3 zmniejsza się, jeżeli uciążliwość obiektu budowlanego lub urządzenia, zaliczonego do danej kategorii uciążliwości, może być ograniczona do wymaganego poziomu przy użyciu odpowiednich środków technicznych albo rozwiązań technologicznych.

8. Terenowy organ administracji państwowej, właściwy w sprawach pozwoleń na budowę, po porozumieniu z terenową służbą ochrony środowiska oraz państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym:

- 1) rozstrzyga wątpliwości w sprawie zaliczenia określonego uciążliwego obiektu budowlanego lub urządzenia do kategorii uciążliwości,
- 2) może ustalić dla poszczególnych uciążliwych obiektów budowlanych lub urządzeń większe odległości aniżeli określone w ust. 3 bądź też ustalić dodatkowe wymagania chroniące otoczenie przed uciążliwościami, jeżeli jest to niezbędne ze względu na rodzaj lub przeznaczenie budynku wymagającego ochrony przed uciążliwościami.

9. Przepisy ust. 1-8 nie naruszają przepisów szczególnych określających wymagania co do odległości obiektów budowlanych od innych obiektów i urządzeń.

orzeczenia sądów

§ 11. Minimalne odległości budynków mieszkalnych wielorodzinnych, budynków zbiorowego zamieszkania oraz budynków użyteczności publicznej powinny wynosić:

- 1) od granicy boiska sportowego lub szkolnego placu ćwiczeń - 25 m,
- 2) od granicy działki przychodni zdrowia, żłobka, przedszkola lub szkoły - 15 m,
- 3) od placyków gospodarczych z trzepakami i przenośnymi zbiornikami

na odpady domowe

- 10 m.

§ 12. 1. Budynki mieszkalne i gospodarcze na działkach zagrodowych w indywidualnych gospodarstwach rolnych oraz wolno stojące jednorodzinne domy mieszkalne o ścianach z materiałów

niepalnych i o pokryciu z materiałów niepalnych lub trudno zapalnych powinny być sytuowane w odległości co najmniej 4 m od granicy działki. Odległość ta może być zmniejszona do 3 m, jeżeli ściana budynku od strony sąsiedniej działki nie ma otworów okiennych lub drzwiowych.

2. Przy istniejącej zabudowie na sąsiedniej działce w odległości większej niż 4 m od granicy działki, odległości określone w ust. 1 mogą ulec zmniejszeniu, z tym że odległość między budynkiem istniejącym a projektowanym powinna wynosić co najmniej 8 m.

orzeczenia sądów

§ 13. 1. Dopuszcza się sytuowanie bezpośrednio przy granicy działki budynku gospodarczego ze ścianami z materiałów niepalnych i z dachem o pokryciu z materiałów niepalnych lub trudno zapalnych, jeżeli nie utrudni to prawidłowej zabudowy działki sąsiedniej, a ponadto jest zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Na terenach zabudowy zagrodowej w indywidualnych gospodarstwach rolnych zgodę na usytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy wyraża terenowy organ administracji państwowej, właściwy w sprawach pozwoleń na budowę.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 ściany budynku gospodarczego, graniczące z działką sąsiednią, nie powinny mieć okien i drzwi, a wody opadowe z dachu od strony granicy działki nie mogą być odprowadzane na teren działki sąsiedniej. Budynki gospodarcze usytuowane bezpośrednio przy granicy działki nie mogą przylegać do budynków mieszkalnych na sąsiedniej działce.

orzeczenia sądów

§ 14. Minimalne odległości budynków inwentarskich, stodół, suszarni i podobnych budynków gospodarczych od budynków nie zabezpieczonych ścianą oddzielenia przeciwpożarowego określa poniższa tabela:

oraz podobne budynki gospodarcze o

z materiałów palnych

z materiałów niepalnych

pokryciu z materiałów palnych

pokryciu z materiałów niepalnych

	Odległości w metrach od innych budynków o		
Budynki inwentarskie, stodoły, suszarnie			
ścianach z	ścianach z	ścianach z	ścianach z
materiałów	materiałów	materiałów	materiałów
palnych i	palnych i	niepalnych i	niepalnych i
dachu o	dachu o	dachu o	dachu o
pokryciu z	pokryciu z	pokryciu z	pokryciu z
materiałów	materiałów	materiałów	materiałów
palnych	niepalnych	palnych	niepalnych

1			
2	3	4	5
ścianach z materiałów palnych o pokryciu			
25	15	20	12
ścianach z materiałów palnych o pokryciu			
15	15	10	10
ścianach z materiałów niepalnych o			
20	15	20	15
ścianach z materiałów niepalnych o			
12	10	15	8

orzeczenia sądów

§ 15. 1. W razie budowy lub przebudowy budynków na działce zagrodowej, położonej przy zabudowanych działkach, terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego może wyrazić zgodę na odstępstwo od wymagań określonych w przepisach § 12-14 w stosunku do istniejących budynków, które są użytkowane przez czas przekraczający 70% okresu amortyzacji ustalonego do celów ubezpieczeniowych, pod warunkiem zapewnienia między nowo wznoszonym budynkiem wolno stojącym a budynkiem istniejącym odległości niezbędnej do prowadzenia prawidłowej eksploatacji i konserwacji budynków.

2. Zgoda na odstępstwa, o których mowa w ust. 1, może być udzielona wyłącznie na określony czas, po którego upływie budynki na działce powinny być doprowadzone do stanu zgodnego z przepisami.

3. Odległość nowo wznoszonego budynku, ograniczającego dopływ światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, powinna być równa co najmniej wysokości budynku, lecz nie mniejsza niż 3 m.

orzeczenia sądów

§ 16. W indywidualnych gospodarstwach rolnych dopuszcza się umieszczenie w jednym budynku części mieszkalnej i części gospodarczych, z zachowaniem następujących warunków:

- 1) ściany całego budynku powinny być wykonane z materiałów niepalnych, a pokrycie dachu - z materiałów niepalnych lub trudno zapalnych,
- 2) część mieszkalna oraz część przeznaczona do celów gospodarczych powinny mieć odrębne wejścia,
- 3) między częścią mieszkalną a częściami przeznaczonymi do celów gospodarczych powinien być wykonany łącznik jako pomieszczenie izolujące o długości co najmniej 3 m, obudowane ścianami oddzielenia przeciwpożarowego o odporności ogniowej klasy 1; drzwi do pomieszczenia izolującego powinny mieć odporność ogniową co najmniej klasy 0,5,
- 4) poddasze części mieszkalnej oraz stodoły powinno być oddzielone pełną ścianą klasy 1 odporności ogniowej, bez otworów od strony poddasza części inwentarskiej,
- 5) ściana oddzielenia przeciwpożarowego między budynkiem przeznaczonym dla inwentarza żywego (innych celów gospodarczych) a stodołą powinna być przedłużona o 0,3 m poza lico ścian zewnętrznych oraz o 0,6 m ponad pokrycie dachu; ściany łącznika przy styku ze ścianą oddzielenia przeciwpożarowego powinny być rozwiązane w formie ryzalitów cofniętych o 1 m od ściany budynku inwentarskiego.

orzeczenia sądów

§ 17. 1. Odległości między budynkami, ze względu na potrzebę zapewnienia ochrony przeciwpożarowej, powinny wynosić:

- 1) między budynkami zaliczonymi do I i II kategorii niebezpieczeństwa pożarowego oraz między tymi a innymi budynkami - 20 m,
- 2) między budynkami zaliczonymi do III-V kategorii niebezpieczeństwa pożarowego a budynkami zaliczonymi do kategorii zagrożenia ludzi, określonych w § 172 - 10 m,
- 3) między budynkami zaliczonymi do kategorii zagrożenia ludzi - 10 m.

2. Odległość między budynkami zaliczonymi do III-V kategorii niebezpieczeństwa pożarowego

Lp.	Budynki przeznaczone do celów produkcyjnych i magazynowych o obciążeniu ogniowym w kg drewna na 1 m ²	Odległości w metrach od innego budynku o obciążeniu ogniowym w kg drewna na 1 m ²	
	do 25 kg/m ²	ponad 25 do 200 kg/m ²	ponad 200 kg/m ²
1	do 25 kg/m ²	15	20
2	ponad 25 do 200 kg/m ²	15	20
3	ponad 200 kg/m ²	20	20

określa poniższa tabela:

§ 18. W zależności od klasy odporności ogniowej i zakresu oszklenia ściany od strony sąsiedniego budynku odległości określone w § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 zmienia się następująco:

- 1) jeżeli ściana jest co najmniej klasy 1 odporności ogniowej i znajdują się w niej tylko 1 drzwi klasy 0,5 odporności ogniowej - odległość zmniejsza się o 50%,
- 2) jeżeli ściana jest oszkolona szkłem zwykłym na 35-70% jej powierzchni - odległość zwiększa się o 50%,
- 3) jeżeli ściana jest oszkolona szkłem zwykłym na ponad 70% jej powierzchni - odległość zwiększa się o 100%.

§ 19. W razie zastosowania wewnątrz budynku samoczynnych stałych urządzeń gaśniczych, odległości określone w § 17 i 18 zmniejsza się o 25% dla budynków zaliczonych do I, II i III kategorii niebezpieczeństwa pożarowego oraz o 50% dla budynków zaliczonych do IV i V kategorii niebezpieczeństwa pożarowego.

§ 20. 1. Minimalne odległości budynków na terenie zakładu od placów składowych stałych materiałów palnych, zaliczonych do I, II i III kategorii niebezpieczeństwa pożarowego, określa poniższa tabela:

Lp.	Wyszczególnienie	Odległość w metrach			
		od budynków o obciążeniu ogniowym w kg drewna na 1 m ²		od	
		ponad 25 do 200 kg/m ²	ponad 200 kg/m ²	granicy działki	
1					
	Place składowe stałych materiałów palnych o obciążeniu ogniowym w kg drewna na 1 m ² :				
	a) do 25 kg/m ²	15	20	30	10
	b) ponad 25 do 200 kg/m ²	20	20	30	10
	c) ponad 200 kg/m ²	30	30	30	15
2					
	Składy węgla i koksu	15	15	15	10

Odległości placów składowych stałych materiałów zaliczonych do IV i V kategorii niebezpieczeństwa pożarowego nie podlegają ograniczeniom.

2. Odległości określone w tabeli odnoszą się również do wiat przeznaczonych do składowania materiałów, o których mowa w ust. 1. Wiaty te powinny być wykonane z materiałów niepalnych z pokryciem z materiałów co najmniej trudno zapalnych.

3. Składowanie materiałów między budynkiem a drogą dojazdową do niego jest zabronione.

§ 21. 1. Na działce budowlanej minimalna odległość studni dostarczającej wodę do picia i na potrzeby gospodarcze, liczona od osi studni, powinna wynosić co najmniej:

- 1) do granicy działki - 7,5 m,
- 2) do osi rowu przydrożnego - 7,5 m,
- 3) do budynków inwentarskich i związanych z nimi zbiorników do gromadzenia nieczystości, kompostu, silosów oraz podobnych szczelnych urządzeń - 15 m,
- 4) do nie utwardzonych wybiegów, drenażu oraz do pola filtracyjnego,

licząc od osi skrajnego kanałika rozsączającego

- 70 m.

2. Odległość określona w ust. 1 pkt 1 nie dotyczy studni usytuowanych w terenie ze spadkiem od strony drogi w kierunku studni, umożliwiającym spływ w tym kierunku wód opadowych. W takich wypadkach odległość studni od osi rowu przydrożnego powinna wynosić co najmniej 70 m.

3. Odległość określona w ust. 1 pkt 3 stosuje się, gdy w podłożu zalegają grunty spoiste, mało przepuszczalne. Dla terenów o podłożu przepuszczalnym powinny być stosowane odpowiednie zabezpieczenia lub zachowana odległość określona w ust. 1 pkt 4.

4. Dopuszcza się sytuowanie studni przy granicy, jako wspólnej dla dwóch działek, lub w odległości 2 m od granicy, licząc od zewnętrznej krawędzi ściany studni kopanej lub od osi studni wierconej lub świdrowej, pod warunkiem zachowania odległości, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4, na obu działkach.

§ 22. Studnie przeznaczone do awaryjnego zaopatrzenia ludności w wodę do picia i na potrzeby gospodarcze należy sytuować w miejscu oddalonym od sąsiedniej zabudowy, aby w każdej sytuacji były dostępne oraz zabezpieczone przed uszkodzeniem lub zniszczeniem.

§ 23. 1. Odległość szczelnych i krytych zbiorników do gromadzenia nieczystości, dołów ustępowych, ustępów nie skanalizowanych o liczbie oczek do 4 i podobnych urządzeń sanitarno-gospodarczych powinna wynosić co najmniej:

- 1) od otworów okiennych i drzwiowych w pomieszczeniach mieszkalnych, budynkach, w których znajdują się inne pomieszczenia na pobyt ludzi, oraz w magazynach środków spożywczych - 15 m,
- 2) od granicy działki sąsiedniej, pasa drogi publicznej lub chodnika przy ulicy - 7,5 m.

2. W razie budowy zbiornika do gromadzenia nieczystości ciekłych dla wielorodzinnych budynków mieszkalnych lub dla zespołów domów jednorodzinnych - odległość tych zbiorników od budynków mieszkalnych ustala się zgodnie z przepisami § 10.

3. W razie budowy ustępów nie skanalizowanych o liczbie oczek przekraczającej 4 - odległość szczelnych dołów ustępowych od otworów okiennych i drzwiowych w pomieszczeniach i budynkach wymienionych w ust. 1 pkt 1 powinna wynosić co najmniej 30 m.

4. Na nie skanalizowanych terenach zabudowy związanej z gospodarstwami rolnymi i zabudowy jednorodzinnej dopuszcza się stosowanie szczelnych zbiorników do gromadzenia nieczystości ciekłych oraz pojedynczych ustępów, ustawianych na szczelnym dole kloacznym w odległości co najmniej 2 m od linii regulacyjnej drogi (ulicy) lub granicy działki oraz co najmniej 5 m od otworów okiennych lub drzwiowych w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi w budynkach sąsiednich.

5. Dopuszcza się sytuowanie szczelnych i krytych zbiorników nieczystości ciekłych oraz dołów ustępowych na granicy działek, gdy będą przylegać do tego rodzaju urządzeń na działce sąsiedniej lub co najmniej w odległości 1 m od granicy; jeżeli będą to urządzenia wolno stojące - pod warunkiem zachowania odległości określonych w ust. 1 pkt 1 i w § 21 ust. 1.

6. Na terenach zabudowy jednorodzinnej, wyposażonych w zorganizowany system usuwania nieczystości stałych, dopuszcza się sytuowanie krytych, zamykanych schowków na przenośne pojemniki na śmieci na granicy działek sąsiednich pod warunkiem, że odległość schowków od okien pomieszczeń mieszkalnych będzie wynosić co najmniej 3 m.

7. W razie podejmowania budowy lub przebudowy budynków na działce zagrodowej, położonej przy zabudowanych działkach, terenowy organ administracji państwowej właściwy w sprawach pozwoleń na budowę, w porozumieniu z państwowym terenowym inspektorem sanitarnym, może wyrazić zgodę na odstępstwa od odległości określonych w ust. 1 i 2 w stosunku do urządzeń

sanitarno-gospodarczych na działkach sąsiednich, z wyjątkiem odległości od studni, określonych w § 21 ust. 1.

8. Odległości osadników błota, łapaczy olejów mineralnych i tłuszczu, neutralizatorów ścieków i podobnych zbiorników związanych z technologią produkcji od otworów drzwiowych i części otwieranych okien w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi powinny wynosić co najmniej 5 m.

§ 24. 1. Odległości między budynkami z pomieszczeniami na pobyt ludzi a drogami publicznymi ustala się w zależności od przeznaczenia budynku oraz rodzaju drogi i związanego z nim natężenia ruchu, z uwzględnieniem wymagań przepisów dotyczących ochrony środowiska.

2. Odległości między budynkami z pomieszczeniami na pobyt ludzi a drogami publicznymi, jeżeli z wymagań ust. 1 nie wynika inaczej, określa poniższa tabela:

		Przeznaczenie budynków
Lp.		
Rodzaje dróg i ulic	budynki szpitali i sanatoriów	budynki mieszkalne i zamieszkania zbiorowego, budynki użyteczności publicznej, z wyjątkiem szpitali i sanatoriów, inne budynki
1		
2	3	4
1		
autostrady i inne drogi lub ulice szybkiego ruchu	150 m	100 m
2		
drogi i ulice o charakterze ponadlokalnym - regionalnym i wojewódzkim	100 m	40-80 m
3		
drogi i ulice o charakterze lokalnym	60 m	15-40 m
4		
drogi i ulice wewnątrzsiedlowe	40 m	15-30 m
5		
drogi dojazdowe związane z działalnością gospodarczą	40 m	8-15 m

3. Odległości od dróg lub ulic wymienionych w tabeli pod lp. 2-5 dla budynków, o których mowa w kol. 4, w ramach ustalonych w tabeli wielkości należy określać indywidualnie, biorąc pod uwagę uciążliwości wynikające z przewidywanego maksymalnego natężenia ruchu, a także przeznaczenie

budynków, warunki terenowe oraz środki zastosowane w celu ograniczenia uciążliwości powodowanych przez ruch na danej drodze lub ulicy.

4. Odległości, o których mowa w ust. 2 i 3, mierzy się od krawędzi jezdni.

5. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, po porozumieniu z wojewódzkim państwowym inspektorem sanitarnym, na podstawie analizy poziomu hałasu i innych czynników wpływających na poziom uciążliwości, wynikających z przewidywanego maksymalnego natężenia ruchu, może ustalać inne odległości między budynkami a drogami lub ulicami niż określone w tabeli oraz - w miarę potrzeby - warunki tych zmian.

§ 25. Odległość budynków produkcyjnych oraz magazynowych od zewnętrznej krawędzi jezdni ulic powinna wynosić co najmniej 20 m, a dla budynków i urządzeń zaliczonych do I i II kategorii niebezpieczeństwa pożarowego - co najmniej 30 m.

§ 26. Minimalne odległości stacji redukcyjnych gazu o ciśnieniu ponad 400 kPa od ulic i dróg publicznych w miastach i wsiach określa poniższa tabela.